

Budapestre vonatkozó ujsá

Osztályozás

378.6

Szerző:

Cím: Leckepénz az egyetemen

Forrás: Magyarország

Hely

Idő

Személy

Helyszám

Br.

1920. VII. 25.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Leckepénz lesz az egyetemen

gy akarnak segíteni a tanárokon — A diákok újabb megterhelése

Budapest, július 24.

(A Magyarország tudósítójától.) A jövő tél a numerus claususon kívül még egy különös meglepetést tartogat a hallgatók számára: a leckepénzt. E szerint minden hallgató minden tanrendjébe felvett óra után egy bizonyos összeget fizetne, mely összeg az előadó tanárt illetné meg. A leckepénzrendszer nálunk nem új, Németországban még ma is megvan, nálunk azonban vagy harminc év előtt megszüntették s éveken keresztül büszkéek voltunk, hogy ebben a tekintetben mi vezetünk Németországgal szemben. A leckepénzt a mostani nehéz megélhetési viszonyok miatt akarják most ismét behozni, de míg ezzel némileg könnyítenek a tanárok sorsán, viszont új, nagy teherrel sújtanak a hallgatókat. A diákoknak már eddig is éppen elég

nagy tandíjat kellett fizetniök, a jövőben ezt még a leckepénz is tetézné. Így pl. a bölcsészeti karon, ahol tudvalevőleg a legtöbb a szegény diák, egy évi beiratkozás tandíjjal és leckepénzzel együtt 7—800 koronába kerülne, amit természetesen ismét a „boldog” szülőnek kellene megfizetnie.

Nyilvánvaló, hogy ilyen rendszer mellett a tanár arra fog törekedni, hogy minél több leckepénzt kapjon, vagyis hogy minél több hallgatója legyen. Így az se lehetetlen, hogy egyes tanárok „szelid nyomással” fogják rábírní a hallgatókat, hogy az ő előadásaira is iratkozzanak be. A hallgató, aki csak utolsó pillanatban tudja meg, hogy melyik tanárnál fog vizsgázni, félni fog, hogy olyan tanárhoz kerül, akinek előadásaira nem iratkozott be s így a szükséges órákon kívül is kénytelen lesz tanrendjébe olyan előadásokat felvenni, melyeket nem hallgat, sőt nem is hallgat, csak hogy az illető tanár jóindulatát biztosítsa.

De mindezekről eltekintve, a leckepénzrendszer a tanárok szempontjából is sokszor igazságtalanságokat szűtne. Így pl. egyes tanároknak,

akik messze állanak attól, hogy tudósnek nevezessenek, de akiknél éppen úgy vizsgázniok kell a diákoknak, e rendszer szerint 20—25.000 korona mellékjövedelmük lenne, míg pl. egy-egy, az egész világon általánosan elismert tudós, aki — mondjuk — a keleti nyelveket adja elő, a leckepénzből évente alig egy—kétszáz korona jutna. Már pedig ha a kormány újabb anyagi áldozatokat kíván a főiskolai hallgatóktól, az volna a helyes, hogy ebből az igazi tudósokon is segítsen és legrosszabb esetben a befolyó leckepénzeket — valami méltányos beosztás szerint — osztaná föl az összes előadó tanárok között.